

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Lukáš Pavlásek, komik

Velikonoce jsou podle křesťanské symboliky svátky zmrtevýchvstání Ježíše Krista, což přeloženo do běžné pohanské mluvy znamená, že Ježíš, kterej umřel na ukřížování, se po třech dnech v rakvi probral, protože ho už nebavilo ležet v hrobě a umírat nudou, protáhnul se a vylez z podzemí na povrch, čímž zvítězil nad smrtí a nicotou.

Nutno poznamenat, že takové malé zmrtevýchvstání zažívá každé ráno každý z nás – rozlámaný se probudí v posteli po prochrápané noci, pomocí hygienických potřeb ze sebe udělá živého, pohledného člověka a vyrazí do ulic plnit běžné povinnosti spořádaného občana. To jsou takové male osobní Velikonoce každého z nás.

A velikonoční svátky mají i své tradice, kromě nezbytných beránků a zajíčků je to i pomlázka, což je obřad, který v pohanské mluvě znamená, že to je jediný den v roce, kdy si muž může se ženou vyřídít účty a tak trochu jí legálně dát pořádně na pamětnou. A proto už od dávných dob v tento den vyrážejí do terénu muži v silných halasných skupinkách a posilnění alkoholem zvoní na branky domů, lákají důvěřivé ženy a dívky na zahradu, kde se na ně vrhnou a dobře mířenými údery vlastnoručně upletených pomlázek z nich vymlátí všechno špatné, co jim za celý rok provedla jejich vlastní manželka. Prásk! To máš za to, jak si mi kecala do řízení auta. Prásk! A to máš za to, jak furt říkáš, že se nic neděje, a přitom se děje všechno. Prásk! A to máš za to, jak na tebe čekám osm hodin v obchodním domě, než si vybereš jednu halenku. . .

Takto muži zúčtují s opačným pohlavím, za odměnu dostanou malované vajíčko a panáka alkoholu, aby byli ještě opilejší a drsnější, a vyrazí zopakovat svůj úspěch k dalšímu stavení. Za sebe musím říct, že mně se na tomto zvyku hlavně líbila ta část s panáky. Jako adolescent jsem byl nadšený, že existuje akce, při které se můžete zadarmo opít, a proto v mém seznamu pravidelných každoročních akcí nechyběl velikonoční vandr, který byl zakončen vítěznou pomlázkou s grandiózní pitkou.

Proto bych všem poradil, ať co nejčastěji slaví své soukromé zmrtevýchvstání, tedy ať se co nejvíc opijí. Nemusejí mít k tomu nutně alkohol. Abych volně citoval a parafrázoval Charlese Baudelaira: Opíjete se, opíjete se čímkoli – alkoholem, láskou, uměním, přírodou, životem. Ale hlavně se opíjete. Jen tím zvítězíte nad prázdnotou, smrtí a nicotou.